

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/73/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200535
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200535.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: STAVIVÁ KLASIK - L, s.r.o., IČO: 36 822 094, Hlavná 600, Streda nad Bodrogom, právne zastúpený: JUDr. Pavol Gombos, advokát, Moldavská cesta č. 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/67685/2013 zo dňa 12. februára 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/74/2013-60 zo dňa 03. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/74/2013-60 zo dňa 03. apríla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 6S/74/2013-60 zo dňa 03.04.2014 Krajský súd v Košiciach zastavil konanie vedené pod sp. zn. 6S/74/2013 z dôvodu, že žalobca napriek výzve nezaplatil súdny poplatok vo výške 70 € v stanovenej lehote. Žalobca bol na zaplatenie súdneho poplatku vyzvaný výzvou zo dňa 24.04.2013, doručenou prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu dňa 09.05.2013. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6S/74/2013-20 zo dňa 06.06.2013 zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a súčasne požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku. Žalobcovi uznesením č. k. 6S/74/2013-40 zo dňa 03.10.2013 nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré bolo potvrdené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžf/143/2013 zo dňa 29.01.2014 a nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2014. Následne na to bol žalobca opätovne vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku výzvou č. 6S/74/2013-56 zo dňa 28.02.2014, ktorá bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená dňa 04.03.2014. Dňa 03.04.2014 bolo vydané uznesenie o zastavení konania č. k. 6S/74/2013-60, keďže žalobca súdny poplatok za podanú žalobu nezaplatil.

Proti uvedenému uzneseniu č. k. 6S/74/2013-60 zo dňa 03.04.2014 podal žalobca včas odvolanie, v

ktorom uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s G. H.. Uviedol, že súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s G. H. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť G. H., ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali od neho zároveň množstvo odpovedí. Voči postupu daňových orgánov sa spoločnosti personálne prepojené s G. H. museli brániť uplatnením svojich práv súdnou cestou, a preto sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok až stovák súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23.10.2012. Z uvedených súdnych rozhodnutí vyplýva, že ani v danej veci nejde o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalobca uviedol, že daňové orgány nezákonne zadržávajú finančné prostriedky patriace spoločnostiam spojených s G. H., blokujú im majetok a aj v dôsledku negatívnej medializácie tieto spoločnosti nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa tieto spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Žalobca nemá žiadny hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým by mohol disponovať. Všetky uvedené okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi súdny poplatok uhradiť, a preto zároveň s podaným odvolaním požiadal súd o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Výška súdneho poplatku síce nepredstavuje vysokú čiastku, avšak spoločnosti prepojené s G. H. sú účastníkmi množstva súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc eur. Spolu s podaným odvolaním požiadal opätovne o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Povinnosť zaplatiť súdny poplatok vznikla žalobcovi podaním návrhu. Dňa 22.04.2013 podal žalobca žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/67685/2013 zo dňa 12.02.2013, čo podlieha poplatkovej povinnosti. Žalobcovi bola dňa 09.05.2013 doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 70 €, ktorý však súdny poplatok nezaplatil, a tak krajský súd rozhodol o zastavení konania uznesením č. k. 6S/74/2013-20 zo dňa 06.06.2013 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Následne na to podal žalobca proti tomuto uzneseniu odvolanie a súčasne požiadal o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Krajský súd uznesením č. k. 6S/74/2013-35 zo dňa 15.08.2013 zrušil uznesenie o zastavení konania č. k. 6S/74/2013-20 zo dňa 06.06.2013 a uznesením č. k. 6S/74/2013-40 zo dňa 03.10.2013 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca predloženými listinami nepreukázal dôvodnosť oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p. Proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Sžf/143/2013 zo dňa 29.01.2014 a predmetné uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov potvrdil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2014. Následne na to bol žalobca opätovne vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku výzvou č. 6S/74/2013-56 zo dňa 28.02.2014, ktorá bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená dňa 04.03.2014. Keďže žalobca na predmetnú výzvu žiadnym spôsobom nereagoval a súdny poplatok za podanú žalobu nezaplatil, dňa 03.04.2014 bolo vydané uznesenie o zastavení konania č. k. 6S/74/2013-60.

Senát odvolacieho súdu konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcu vyzval na zdokladovanie svojich majetkových pomerov a preukázanie tvrdených skutočností, ktoré uviedol vo svojom návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov zo dňa 26.06.2013. V zmysle § 138 ods. 2 O.s.p. je nevyhnutné, aby účastník, ktorý požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov preukázal

svoje majetkové pomery. Keďže žalobca v zmysle tohto ustanovenia, napriek výzve krajského súdu takto nekonal, krajský súd mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a najvyšší súd predmetné uznesenie potvrdil.

Keďže žalobca do vydania tohto uznesenia vyrubený súdny poplatok nezaplatil, krajský súd postupoval v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/67685/2013 zo dňa 12.02.2013 zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Vzhľadom na to, že už raz bolo právoplatne rozhodnuté o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, nebolo potrebné rozhodovať o opätovnej žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov, keďže podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov sú totožné, ako v prvej žiadosti zo dňa 26.06.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/74/2013-60 zo dňa 03.04.2014, ktorým bolo zastavené konanie, postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov konania s poukazom na § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.